

Mohand Marg: 1896. jun. 24.n.
 (postai cím: Srinagar,
 Kashmir).

Mélyen tisztelt Tanár Úr!

Fogadja legőszintébb köszönetemet ama föltötte bemes ajándékáért, melylyel megtisztelni sziveskedett. Még Lahoreban vettem mesteri értekezését a "Történetírásról az arab irodalomban", de csak ide a havasomra érkezvén, találtam időt annak elolvasására. Figyze el, kérem, hogy legmélyebb érdeklődéssel követtem fejtegetéseit, melyek mind tartalmuk mind formájuk által leköthetik még a laikus olvasó teljes figyelmét is. Ózinta bámulattal töltött el ama művészete, melylyel egy

nagy s évszázadokon át nyúló
iradalomnak fejlődését elő
csiraitól kezdve ily világosságban
állíthatta olvasója szemé elé.

Hülyénis érdeklődést keltett
bennem mindaz, a mit a perzsa
befolyásról oly meggyőző érvekkel
kifejtett. Még vagyok arról győ-
ződve, hogy ebbeli kutatásai ter-
mékenyítő hatással lesznek kül-
földi szaktársai munkálkodására
is. Azt alig kell említenem, hogy
mennjire örültem az Altbérúni-ra
vonatközi megjegyzéseinek. —

Öröme reményem, hogy Ke-
gyed egyiptomi útjáról teljes egész-
ségben s telve értékes tapasztá-
latokkal tért vissza otthonába.
Nem könnyű feladat volt Kegyedre

bízva ez alkalommal. En nagy-
szabáru tanulmányitban s hazai
közoktatás-ügyem fejlődésének
egy szép bizonyítékát láttam.

Május végén hagyhattam
el Lahoret, hol a tél s tavasz
folyamánban mint rendszeren túl
voltam kerülve hivatalbeli mun-
kával. A mit ^{ott} saját feladatomban
érettségben tehettem, az alig éri
fel itteni tízennégy napos munkás-
ságom eredményét! Tíz havati
magányomban perzsa annál nagyobb
megfeszítéssel kell dolgoznom, hogy
helyre hozzam a lahorei 8 hónap
alatt vesztett időt. Nem élem
hogy sikerül ama törekvésom, mi-
térint októberig befejezzem a Kas-
míri Krönika fordítását s magyará-
zatát. Aztán könnyebb szívvel néz-

ketek a legközelebbi jövőbe. Kérem
ságon, hogy a jövő tavasz folya-
mán 6 hónapi szabadságra indul-
hassak Európába. Ott az én el kell
határoznom magamat, ^{az igazán} hogy hol
vetem meg lábomat. Hosszas meg-
fontolás után meggyőződtem
arról, hogy az Európába való vissza-
lérés tudományos mint személyes
érdekeim szempontjából nem szá-
brát már sokáig elhalasztanom. Való-
ságon kell pedig a hazában való
letelepedés vagy a Németországban
való egyetemi habilitatio közt.
Német jóatkaróim (p.o. Weber) határo-
zottan figyelmeztettek arra, misze-
rint ottani alkalmazásra - tekintet-
tel a szak tudományosságára - csak
mielőbbi habilitatio révén szerezhe-
tek némi kis kilátást. Esetleg
Göttingában szívesen látnának mint

2) privát docent. —

Őszintén mondhatom, hogy
sokkat szívesebben mennék Bpest-
re vagy akár Kolosvára, ha valami
kis reményt táplálhatnék a jövő
iránt. De ismervén mind ama ne-
hezséget, melyekkel meg kel-
lene küzdenem, ez irányban nem
táplálok illúziókat. Szakmán oly
sával esik a hazai tudományos
érdekek körétől!

A párisi congressusban minden-
estre részt venni szeretnék, hogy
újabb személyes érintkezés által
némi leg jobboldjam azt, a mit indiai
isoláciomban elmulasztottam. Az
1897/8-ki télre még vissza térnék
Indiába, hogy lahorei dolgaimat
elvégezzem s megnézzem a nagy in-
diai világ egyik vagy másik részét.

Kétségbeesés, mely a ház. Akadémia, Képfelnyomatok, jelen meg, rendszerem nem
szóval, az ismételt háza, és az a fűrészek

Eddig így is kevesebbet láttam belőle mint akár melyik szakkudót, ki egy felévre jött indiai tanulmányokra. —

A nyarat Hegyed bizonyára újra a tenger melletti vagy a haza sok közt való tartózkodásra fogja felhasználni. Szíven mélyétől kívánom, hogy minél több időt töltsön. A millennium daczára (vagy épen e-miatt?) Budapest alig nyugthat üdülést e nyáron. Edeklődéssel olvasom távol magányomban a nagy ünnepejéek leírásait. Az akadé miai Nagygyűlésről is értesültem. Kérem adja át legmélyebb tiszteltem kifejezését tisztelt nejeének s tartson meg továbbá is szives jóakarataiban. Maradtam legjobb üdvözléssel öszinte tisztelője s híve Stein Aurél.

A tél folyamán írtam egy kis ott dolgozatot (amag adatokról, melyeket Kalmár egyik kínai látogatója (B. spax) hagyott ránk. E se